

18.08.2009

Høringsnotat

Utkast til utfyllende bestemmelser om fradrag i uførepensjon ved
utbetaling av arbeidsavklaringspenger

1. Innledning

I Ot.prp. nr. 4 (2008-2009) om lov om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover (arbeidsavklaringspenger, arbeidsevnevurderinger og aktivitetsplaner) ble det foreslått å erstatte attførings-, rehabiliteringspenger og tidsbegrenset uførestønad med arbeidsavklaringspenger. I samme proposisjon ble det foreslått en endring i foretakspensjonsloven om at uførepensjon fra private tjenstepensjonsordninger (foretakspensjon og innskuddspensjon) kan utbetales 12 måneder etter at uførhet oppsto, selv om den uføre på dette tidspunkt mottar arbeidsavklaringspenger. Det er i lov om foretakspensjon foreslått en hjemmel til å fastsette nærmere regler i forskrift om at det skal gjøres fradrag i uførepensjon fra foretakspensjonsordningen ved utbetaling av arbeidsavklaringspenger. Stortinget vedtok lovendringene desember 2008.

I dette høringsnotatet foreslås å fastsette i forskrift at det skal gjøres fradrag i uførepensjon fra tjenstepensjonsordning i privat sektor ved samtidig utbetaling av arbeidsavklaringspenger. Fradraget skal redusere kompensasjonsgraden slik at de økonomiske insentivene til arbeid ikke svekkes.

2. Nærmere om problemstillingen

I Ot.prp. nr. 4 (2008-2009) om arbeidsavklaringspenger mv.¹ er det foreslått bestemmelser om at det etter ett år med arbeidsuførhet grunnet sykdom, skade eller lyte kan ytes (netto) påslag fra private tjenstepensjonsordninger til arbeidsavklaringspenger. Det er videre foreslått en ny forskriftshjemmel for å motvirke utilsiktet høy samlet kompensasjon som kan oppstå i denne forbindelse.² Denne nye midlertidige helserelaterte trygdeytelsen skal avløse rehabiliteringspenger, attføringspenger og tidsbegrenset uførestønad, men vil i viktige henseender være en videreføring av regelverket for disse ordningene. I fremtiden vil arbeidsavklaringspenger sammen med sykepenger og uførepensjon utgjøre de helserelaterte inntektssikringsordningene i folketrygden.

De helserelaterte trygdeytelsene er utformet etter mønster av dagpenger ved arbeidsløshet, og skiller seg derfor på viktige punkter fra uførepensjon. Private tjenstepensjonsordninger kan etter dagens regler yte et påslag til uførepensjon og tidsbegrenset uførestønad fra folketrygden, men ikke til rehabiliteringspenger eller attføringspenger. Påslaget benevnes uførepensjon, og er i dag det samme uavhengig av om basisytelsen er folketrygdens uførepensjon eller tidsbegrenset uførestønad. Bakgrunnen for forslaget om at det skal kunne ytes påslag fra private tjenstepensjonsordninger til arbeidsavklaringspenger er bl.a. høringsuttalelsene etter St.meld. nr. 9 (2006-2007) Arbeid, velferd og inkludering³ og forslag i Dokument nr. 8:59 (2007-2008).⁴

---

¹ Ot.prp. nr. 4 (2008-2009) Om lov om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover (arbeidsavklaringspenger, arbeidsevnevurderinger og aktivitetsplaner)

² "Kongen kan gi forskrift om fradrag i uførepensjonen ved utbetaling av arbeidsavklaringspenger og om beregning av slike fradrag" (nytt annet ledd i § 6-4 i lov om foretakspensjon).

³ Høringsbrev fra AID av 13.12.2007. Sentrale uttalelser om spørsmålet fra bl.a. NAV, FNH, HSH, Spekter og Akademikerne.

⁴ Innst. S. nr. 223 (2007-2008); forslaget om straks "å fjerne forskjellsbehandlingen av private og offentlige tjenstepensjoner når det gjelder adgangen til uførepensjon under mottak av korttidsytelser fra

Den opprinnelige begrunnelsen for at det til nå ikke har vært anledning til å gi uførepensjonspåslag fra private tjenstepensjonsordninger til to av de midlertidige trygdeytelsene er ønsket om å unngå at ytelsene samlet sett skal gi for høy kompensasjon. Dette ville kunne bidra til utstøting, utestengning og unødig tidlig tilbaketrekning fra arbeidslivet.⁵ Imidlertid har det i de offentlige tjenstepensjonsordningene hele tiden vært ytet tjenstepensjon etter utløpet av sykepengeperioden. Siden dette er bruttoordninger, har "påslaget" her vært beregnet som differansen mellom den garanterte tjensteytelsen og trygdeytelsen. Dermed har den samlede ytelsen også omfattet de såkalte samordningsfordelene, bl.a. et tillegg på 0,25 G for enslige og 0,1 G for gifte.

En grunn til at disse ulikhetene mellom privat og offentlig sektor til nå bare i begrenset utstrekning har vært oppfattet som problematiske, er at de midlertidige trygdeytelsene har hatt kompensasjonsnivå på 66 pst., dvs. i utgangspunktet samme nivå som i de offentlige bruttoordningene. Det har dermed i snitt ikke vært stor forskjell mellom kompensasjonsnivået fra offentlige tjenstepensjonsordninger og det andre arbeidstakere har mottatt, om de er medlemmer eller ikke i private tjenstepensjonsordninger.

Det har imidlertid vært én viktig forskjell mellom medlemmer i offentlige og private ordninger. Siden rehabiliteringspenger og attføringspenger bare dekker inntekt opp til 6 G, blir det i utgangspunktet en klar forskjell mellom høytlønte offentlig ansatte og privat ansatte mottakere av disse ytelsene, også for medlemmer av private ordninger som har det tilsvarende "målsetningsnivå" på 66 pst. kompensasjon, jf. tabell 1. Helt tilsvarende er det nå et betydelig høyere kompensasjonsnivå for høytlønte mottakere av tidsbegrenset uførestønad enn for mottakere av rehabiliteringspenger og attføringspenger i én og den samme private tjenstepensjonsordningen.

---

tjenstepensjonsordningen" ble oversendt Regjeringen etter debatten 9.5.2008, hvor det fra finansministerens side ble lovt at saken ville bli fulgt opp raskt.

⁵ Det vises her vanligvis til premissene for arbeidet med de private tjenstepensjonsordningene uttrykt i Velferdsmeldingen (St.meld. nr. 35, 1994-95).

Tabell 1. Samlet ytelse til ansatte i privat og offentlig sektor ved mottak av rehabiliterings- og attføringspenger

Lønn		Samlet ytelse fra folketrygden og tjenestepensjonsordningen			
i kroner	i antall G	Privat sektor		Offentlig sektor	
		kroner	% av lønn	kroner	% av lønn
281 024	4	185 476	66 %	185 476	66 %
351 280	5	231 845	66 %	231 845	66 %
421 536	6	278 214	66 %	278 214	66 %
491 792	7	278 214	57 %	324 583	66 %
562 048	8	278 214	50 %	370 952	66 %
632 304	9	278 214	44 %	417 321	66 %
702 560	10	278 214	40 %	463 690	66 %
772 816	11	278 214	36 %	510 059	66 %
843 072	12	278 214	33 %	556 428	66 %

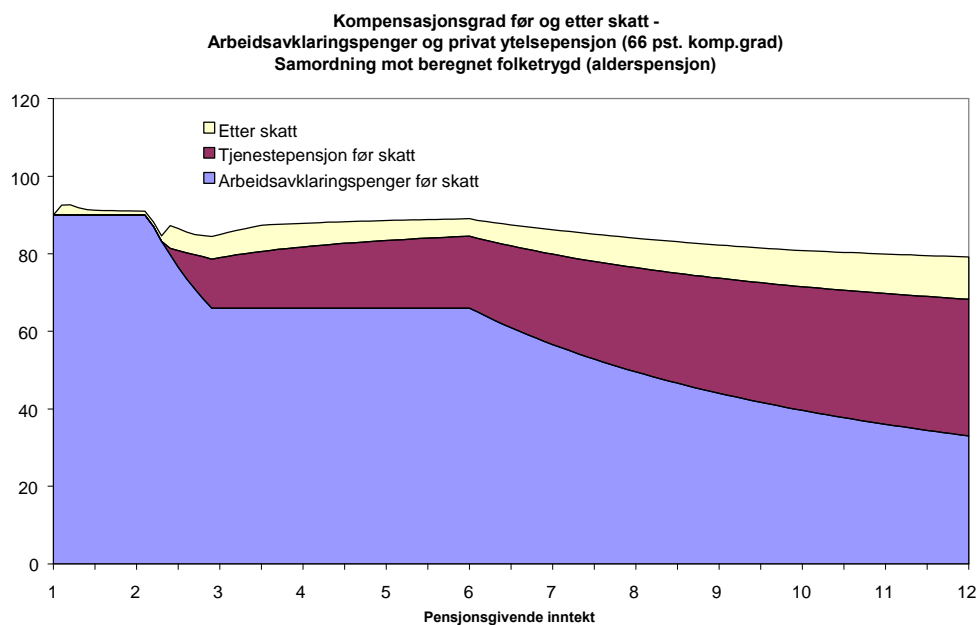
Det er forutsatt at ansatte i privat sektor her har uføredekning.
Grunnbeløpet (G) i folketrygden (1. mai 2008) kr 70 256

Videre er det slik at det i et inntektsintervall under 6 G kan bli betydelig høyere samlede ytelser til mottakere av tidsbegrenset uførestønad enn til uførepensjonistene i samme private tjenestepensjonsordning, selv om begge grupper får samme påslag fra ordningen. Dette er fordi påslaget er fastsatt med utgangspunkt i en såkalt beregnet folketrygd, i prinsippet den samme for alderspensjon og uførepensjon, som det enkelte medlem i ordningen kan forvente fra folketrygden.

Sammen med dette påslaget vil de fleste uførepensjonister få en samlet ytelse i nærheten av tjenestepensjonsordningens "målsetningsnivå". Nåværende mottakere av tidsbegrenset uførestønad får imidlertid dette påslaget oppå en ytelse på 66 pst. av tidligere inntekt, og dette er vanligvis betydelig høyere enn uførepensjonen.

Figur 1 illustrerer kompensasjonsgraden før og etter skatt dersom en privat ytelsesbasert pensjon (med 66 pst. kompensasjonsgrad) beregnes med utgangspunkt i en beregnet folketrygd. Kompensasjonsgraden vil i dette eksemplet ligge rundt 80 pst. før skatt og rundt 90 pst. etter skatt.

Figur 1. Kompensasjonsgrad

Forslaget om at mottakere av arbeidsavklaringspenger etter ett års arbeidsuførhet skal kunne få samme påslag fra private tjenestepensjon som uførepensjonister vil i det alt vesentlige gi dem den samme rettighetssituasjon som den som i dag gjelder for tidsbegrenset uførestønad. Mange vil dermed regelmessig motta en utilsiktet høy samlet ytelse, godt utover ordningens pensjonsplan. Mens forslaget medfører større likhet mellom offentligansatte og privatansatte som mottar arbeidsavklaringspenger, i alle fall for den gruppen privatansatte som har tjenestepensjon med uføredel, skaper det nye ulikheter og øker i betydelig grad virkeområdet for de nevnte, utilsiktede virkningene i dagens ordninger.

Den nye forskriftshjemmelen gir imidlertid rom for å nøytralisere eller dempe slike utslag. Som anført i lovproposisjonen, vil de nye forskriftene trolig være av tidsbegrenset karakter, i påvente av reform av de offentlige tjenestepensjonene. I mellomoppgjøret for offentlig ansatte våren 2009 ble det avtalt en begrenset tilpasning av offentlig tjenestepensjon til ny alderspensjon i folketrygden. Det arbeides med utforming av ny uførestønad i folketrygden, men det er ikke fattet noen beslutninger om utforming av denne ordningen. Dermed vil tilpasningen av offentlig uførepensjon til ny folketrygd foreløpig være uavklart. Spørsmål om styrket likebehandling av offentlig og privat tjenestepensjon i forhold til tidsbegrensede helse relaterte trygdeytelser vil derfor måtte utstå inntil videre.

3. Om behovet for nye regler

Forslaget om at uførepensjon fra private tjenestepensjonsordninger skal kunne utbetales samtidig med arbeidsavklaringspenger, innebærer at gruppen som får rett til en slik uførepensjonsytelse utvides fra dem som i dag har rett til tidsbegrenset uførestønad og uførepensjon, til også å omfatte dem som i dag mottar rehabiliteringspenger og attføringspenger. Dette gir økt

kompensasjonsgrad for dem som er tidlig i arbeidsavklaringsperioden sammenliknet med hva som ville vært tilfelle ved en videreføring av dagens ytelsesnivåer for hhv. attførings-/rehabiliteringspenger og tidsbegrenset uførestønad. Siden ytelsen fra de private tjenstepensjonsordningene utbetales som et påslag, vil et gitt påslag gi større økning i kompensasjonsgraden for lavere inntekter. Dette motvirkes imidlertid i noen grad av at ytelsesnivået bestemmes av tidligere opptjening.

Økte ytelsesnivåer reduserer incentivene til å arbeide. Selv om beslutningen om å arbeide framfor å motta en trygdeytelse også påvirkes av en rekke andre faktorer, herunder helsetilstand, er det påvist at økt ytelsesnivå innebærer økt trygdetilbøyelighet. Dette gjelder også en helserelatert ytelse som uførepensjon, jf. en ny studie fra Statistisk sentralbyrå.⁶ Det er derfor grunn til å tro at innføring av rett til uførepensjon fra private tjenstepensjonsordninger ved arbeidsavklaringspenger gjør at flere ønsker å motta denne stønaden, og dermed at arbeidstilbudet reduseres. Dette er uheldig både ut fra samfunnsmessige og menneskelige hensyn, bl.a. gjennom redusert produksjon, skatteinngang og utvikling av humankapital.

En økning av nettopp arbeidsavklaringsytelsen har særskilte negative konsekvenser i tillegg til de ovennevnte. Arbeidsavklaringspengene har til hensikt å gi mottakerne tid til rehabilitering, omskolering mv. som kan gjøre dem i stand til å komme tilbake i arbeid. I denne perioden, der det endelige utfallet normalt vil være enten arbeid eller varig uførepensjon, er det særlig viktig at det også økonomisk oppmuntres til å komme tilbake til arbeid, for å forhindre at mottakerne forblir i trygdesystemet livet ut. Innføringen av fradragsregler har til hensikt å redusere disse negative konsekvensene.

En annen problemstilling er knyttet til likebehandling av ansatte i offentlig og privat sektor. Offentlig ansatte har i dag rett til uførepensjon fra tjenstepensjonsordningen også ved rehabiliterings- og attføringspenger, slik at innføringen av arbeidsavklaringspenger ikke innebærer noen substansiell endring for disse. Da den offentlige tjenstepensjonsordningen er utformet som en bruttoordning, med 66 pst. opp til 12 G ved full opptjening (og visse samordningsfordeler), har denne ordningen andre fordelingsmessige konsekvenser enn de private ordningene, som er nettobaserte.

Ved at ytelsen fra den offentlige tjenstepensjonsordningen beregnes som en rest, dvs. differansen mellom det brutto ytelsesnivået opp til 12 G og det man får utbetalt fra folketrygden, og ytelsen i det private beregnes som et påslag, er det særlig de med inntekt over 6 G som nyter godt av de offentlige tjenstepensjonsordningene, selv om samordningsfordelene normalt innebærer at bruttoytelsen ofte vil overstige 66 pst., og dermed at også lavtlønte får en ytelse herfra. I de private ordningene er det derimot som nevnt en langt jevnere fordelingsprofil, men der uførepensjonen gjennomgående gir en større økning i kompensasjonsgraden for de lavest lønte.

Det at uformingen av den offentlige tjenstepensjonsordningen skiller seg så grunnleggende fra de private, tilsier i seg selv at det ikke bør legges særlig vekt på at kompensasjonsgradene skal

---

⁶ Christian N. Brinch: The effect of benefits on disability uptake. Discussion Papers No. 576 (2009)

være like for offentlig og privat ansatte. I tillegg kommer at de mange eksisterende private ordningene til dels er svært ulike, for eksempel mht. om de er innskudds- eller sluttlønnbaserte, og mht. ytelsesnivå for en gitt inntekt. Denne variasjonen innad i privat sektor taler også mot å ha et mål om fullstendig likebehandling av offentlig og private ansatte.

På bakgrunn av disse vurderingene foreslås det et fradrag i utbetalingen i uførepensjonene fra privat sektor slik at disse ikke gir et kompensasjonsnivå høyere enn 66 pst. av tidligere inntekt, jf. avsnitt 6.

4. Generelt vedr. bestemmelser om fradrag i uførepensjon

Det synes hensiktsmessig at fradragreglene om fradrag i uførepensjon ved utbetaling av arbeidsavklaringspenger utformes slik at de kan gjennomføres uten for omfattende administrasjon, kostbare systemtilpasninger og med minst mulig grad av innhenting av opplysninger som ikke allerede ligger i selskapenes pensjonsforsikringssystemer.

Det vises til at uførepensjonen skal svare til den alderspensjon medlemmet ville ha rett till etter regelverket dersom lønnen på tidspunktet for uførheten og den tjenestetid som følger av lov om foretakspensjon § 4-3 tredje ledd⁷ legges til grunn.

Ytellesbasert alderspensjon kan beregnes etter en av følgende tre måter, jf. lov om foretakspensjon § 5-2 første ledd:

- a. et beløp fastsatt ut fra lønn og beregnet folketrygd
- b. en bestemt del av medlemmets lønn, eller
- c. et bestemt beløp pr medlem fastsatt i forhold til og ikke høyere enn folketrygdens grunnbeløp

Ved fastsettelse av det enkelte medlems ytelser benyttes for de fleste tjenstepensjonsordningene den modell som er beskrevet i lov om foretakspensjon § 5-2 første ledd bokstav a, "*et beløp fastsatt ut fra lønn og beregnet folketrygd etter § 5-5*". Beregnet folketrygd er standardisert ytterligere i en felles bransjestandard gjennom FNH.⁸ Lønnen som pensjonsytelsene er beregnet etter, er en av de lønnsdefinisjoner som er beskrevet i lov om foretakspensjon § 5-4. De fleste pensjonsordninger benytter den varianten som er beskrevet i lov om foretakspensjon § 5-4 annet ledd bokstav a., om at "*det skal ses bort fra godtgjørelse for overtid, skattepliktige naturalytelser og utgiftsgodtgjørelser eller andre varierende eller midlertidige tillegg*". Det er et annet grunnlag for denne pensjonsberegningen enn den som benyttes ved beregning av arbeidsavklaringspengene, jf. folketrygdloven nye §§ 11-15 og 11-16.

Det synes hensiktsmessig at regler om fradrag i uførepensjon bygger på de samme forutsetningene som selve tjenstepensjonsytelsen er bygget opp etter, og ikke de faktisk

---

⁷ Ved beregning av uførepensjon regnes tjenestetiden fram til det tidspunkt medlemmet tidligst ville ha oppnådd rett til alderspensjon.

⁸ Bransjestandard til lov om foretakspensjon og lov om innskuddspensjon av 14.06.02. Følgende selskap har pr. 08.09.04 sluttet seg til bransjestandarden: Danica Link, Handelsbanken Liv, KLP Forsikring, Nordea Link, Nordea Liv, Sparebank 1 Fondsforsikring, Sparebank 1 Livsforsikring, Storebrand Fondsforsikring, Storebrand Livsforsikring, Vital Forsikring og Vital Link.

utbetalte arbeidsavklaringspengene. Dette vil innebære at forsikringsselskapene ikke må innhente opplysninger om hva som faktisk utbetales i arbeidsavklaringspenger til de enkelte medlemmene, og kan basere beregninger på allerede innrapportert pensjonsgrunnlag/lønn.

5. Forslag til bestemmelser om fradrag i uførepensjon

Uførepensjon fra private tjenstepensjonsordninger kan utbetales 12 måneder etter at inntektsevnen ble redusert, jf. lov om foretakspensjon § 6-1 annet ledd. Departementet legger til grunn at sykepengeperioden må være avsluttet før utbetaling av uførepensjon fra pensjonsordningen starter.

Etter lov om foretakspensjon § 6-4 annet ledd er det gitt hjemmel til å fastsette nærmere regler i forskrift om at det skal gjøres fradrag i uførepensjon fra pensjonsordningen ved utbetaling av arbeidsavklaringspenger. I fradragreglene som foreslås er det ikke foreslått avkorting i andre ytelser enn uførepensjon fra foretakspensjonsordningen.

Fradragsreglene som foreslås sikter mot en grense for maksimal kompensasjonsgrad på 66 pst. Siden det ikke er gitt hjemmel/adgang til å gjøre fradrag i arbeidsavklaringspenger (bare fradrag i uførepensjonen), vil en for inntekter under 3 G kunne få kompensasjonsgrad høyere enn 66 pst., jf. figur 1.

Det foreslås å innføre begrepene "*beregnet arbeidsavklaringspenger*" og "*beregnet ytelse*", jf. forslag til § 5-1. Beregnet arbeidsavklaringspenger er definert som 66 pst. av lønn opp til 6 G. Beregnet ytelse er definert som summen av beregnet arbeidsavklaringspenger og uførepensjon.

Det skal gjøres fradrag i uførepensjonen fra tjenstepensjonsordningen dersom beregnet ytelse utgjør mer enn 66 pst. av lønn. Fradraget i uførepensjonen, som skal utgjøre differansen mellom beregnet ytelse og 66 pst. av lønn, gjøres ved utbetaling og tilføres premiefondet, jf. forslag til §§ 5-2 og 5-3.

Forslag til fradragsregler er formulert i forslag til nytt kapittel 5 Utfyllende bestemmelser om fradrag i uførepensjon ved utbetaling av arbeidsavklaringspenger i forskrift 1. desember 2000 nr. 1212 til lov av 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon. Forskriftsutkastet følger som vedlegg.

6. Ikrafttredelse og overgangsregler

Når det gjelder ikrafttredelsen av endringene i foretakspensjonsloven har departementet i brev til Stortinget av 30. januar og 4. mars 2009 gitt uttrykk for at endringen settes i kraft samtidig med et nye regelverket om arbeidsavklaringspenger. Innføringen av arbeidsavklaringspenger er utsatt til 1. mars 2010, jf. St.prp. nr. 51 (2008-2009) Redegjørelse om situasjonen i arbeids- og velferdsforvaltningen og forslag om tilførsel av ressurser til Arbeids- og velferdsetaten.

Det er etter hvert et betydelig antall personer som er innvilget rehabiliteringspenger eller attføringspenger og som i dag ikke får utbetalt uførepensjon fra sin tjenstepensjonsordning. Pensjon som ikke kan utbetales i henhold til nåværende regelverk godskrives til

pensjonsordningens premiefond. I tillegg er det en rekke personer som mottar tidsbegrenset uførestønad samtidig som de får utbetalt uførepensjon fra sin tjenstepensjonsordning.⁹

Det er slik at alle som mottar rehabiliteringspenger, attføringspenger eller tidsbegrenset uførestønad overføres til arbeidsavklaringspenger når det nye regelverket trer i kraft, og at overgangsregler skal sikre at mottakerne av de tre ytelsene som da blir opphevet ikke går vesentlig ned i ytelse når de nye reglene trer i kraft.

Lovendringen om at uførepensjon fra tjenstepensjonsordningen begynner å løpe 12 måneder etter at inntekstevnen ble redusert, vil føre til at mange av de ovennevnte (mottakere av rehabiliterings- og attføringspenger) nå vil få rett til utbetaling fra sin pensjonsforsikring.

Innføring av nye fradragsregler skal som nevnt sikre at samlet ytelse, uførepensjonen og arbeidsavklaringspenger, til de som mottar disse ytelsene ikke blir for høy. Innføringen av fradragsregler reiser et særskilt spørsmål om hva som skal gjelde for de som allerede mottar tidsbegrenset uførestønad fra folketrygden samtidig med uførepensjon fra sin tjenstepensjonsordning, og som etter de foreslåtte fradragsreglene vil kunne få sine ytelser redusert.

Hensynet til at mottakerne av løpende ytelser ikke bør gå ned i ytelse når de nye reglene trer i kraft tilsier at disse mottakerne unntas fra fradragsreglene, jf. forslag til § 5-5. Dette medfører at personer som har fått innvilget tidsbegrenset uførestønad før 1. mars 2010 ikke skal omfattes av fradragsreglene. Nevnte personer vil likevel være omfattet av fradragsreglene om de på et senere tidspunkt på nytt innvilges arbeidsavklaringspenger. Forslaget vil kunne innebære en forenkling for forsikringsselskapene ved at utbetalingene i disse tilfeller løper som tidligere og det dermed ikke er behov for omberegninger av ytelsenes størrelse.

En slik omlegging der alle som mottar rehabiliteringspenger, attføringspenger eller tidsbegrenset uførestønad overføres til arbeidsavklaringspenger, og hvor beregningen og utbetalingen av pensjonsforsikring er knyttet til arbeidsavklaringspenger, innebærer at forsikringsselskapene må foreta en manuell gjennomgang av et stort antall pensjonssaker for å finne ut om de forsikrede har krav på hel, delvis eller ingen utbetaling etter de nye fradragsreglene. Dette vil kunne tilsi at det gis en overgangsperiode for selskapene til å innrette seg. Hvor lang tid som er nødvendig er usikkert og vil generelt avhenge av kompleksiteten i fradragsreglene i forskriften. Det bes om tilbakemelding på dette.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget vil ha betydning for uføre personer som mottar arbeidsavklaringspenger i mer enn 12 måneder etter at ervervsevnen ble redusert, og som har rett til uførepensjon iht. foretakspensjonsloven. Premiestrukturen og opparbeiding av rettigheter i private tjenstepensjonsordninger er tilpasset slik at uførepensjon kan utbetales 12 måneder etter at uførheten har inntruffet. Forslaget innebærer således ikke økte premier for foretakene. Forslaget

---

⁹ Antall mottakere av stønader i 2005, jf. St.meld. nr. 9 (2006-2007) Arbeid, velferd og inkludering var som følger: Rehabiliteringspenger 47 567, attføringspenger 68 413 og tidsbegrenset uførestønad 18 814.

vil likevel føre til noe høyere kostnader for foretak som har opprettet pensjonsordning med uførepensjon, siden overføringer til ordningens premiefond vil bli redusert.

Forslaget antas å medføre økt ressursbruk for forsikringsselskapene til å innrette seg. Størrelsen på den økte ressursbruken er imidlertid usikker, jf. omtale under punkt 6.

Forslaget antas ikke å innebære økt ressursbruk for offentlige myndigheter.

Vedlegg

Forskrift om endring av forskrift 1. desember 2000 nr. 1212 til lov av 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon

Fastsatt av Finansdepartementet xx.xx.2009 med hjemmel i lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon § 6-4 annet ledd.

Nytt kapittel 5 skal lyde:

Kapittel 5 Utfyllende bestemmelser om fradrag i uførepensjon ved utbetaling av arbeidsavklaringspenger

§ 5-1 Definisjoner

I dette kapitlet betyr:

Uførepensjon: Uførepensjon etter foretakspensjonsloven kapittel 6.

Arbeidsavklaringspenger: Ytelse som nevnt i folketrygdloven § 11-13 og beregnet etter reglene i folketrygdloven § 11-15 flg.

Beregnet arbeidsavklaringspenger: 66 prosent av lønn opp til 6 G.

Beregnete ytelse: Summen av beregnede arbeidsavklaringspenger og uførepensjon.

Lønn: Innrapportert lønn til forsikringselskapene, jf. lov om foretakspensjon § 5-4.

§ 5-2 Fradrag i uførepensjon ved utbetaling av arbeidsavklaringspenger

Det skal gjøres fradrag i uførepensjon ved utbetaling av arbeidsavklaringspenger i de tilfeller der beregnet ytelse utgjøre mer enn 66 pst. av lønn. Fradraget gjøres ved utbetaling og tilføres premiefondet, jf. foretakspensjonsloven § 10-2 første ledd bokstav d.

§ 5-3

Fradraget etter § 5-2 skal utgjøre differansen mellom beregnet ytelse og 66 prosent av lønn.

§ 5-4 Ikrafttredelse

Reglene i dette kapitlet trer i kraft 1. mars 2010.

§ 5-5 Overgangsregler

Personer som har fått innvilget tidsbegrenset uførestønad før 1. mars 2010 skal ikke omfattes av fradragsreglene etter dette kapitlet.